

[Glistrup]

Hr. Stavad sagde i sit indlæg, at Fremskridtspartiets forslag var en vis imødekommelse af Socialdemokraternes tanker, hvad Socialdemokraterne har raset om.

Det er en 100 pct.s imødekommelse af Socialdemokratiets tanker. Det er en fuldstændig respekt for de gældende overenskomster. De skal gælde efter på fredag, som de gjaldt før fredag, og de skal gælde for skibe i det internationale skibsregister, som de gælder andre steder. Det er det, vi vil fra Fremskridtspartiets side.

Så sagde hr. Stavad, at der ville være visse vanskeligheder forbundet med det. Der er ikke nogen som helst problemer og vanskeligheder forbundet med at vedtage Fremskridtspartiets ændringsforslag. Derimod vil det klodsmajorerede forslag fra regeringen føre os ud i et væld af forskellige problemer.

Regeringsforslaget går nemlig ud på, at man indtil videre, i en periode der er fuldstændig ubestemmelig på forhånd, skal fortsætte under det gamle sømandsskattesystem, nemlig indtil det passer Hans Majestæt Skatteministeren at dekretere: Nu skal vi have nogle nye overenskomstforhold her i Danmark, og det er ikke arbejdsministeren, men skatteministeren, der skal afgøre det.

Og skatteministeren har tilkendegivet, at denne jubeldag vil han fastlægge, når han synes, der er et flertal af organisationer, som har indgået efter hans mening – læs: Rederiforeningens mening! – fornuftige overenskomster, og det vil sige, at mens det ellers ikke plejer at ligne søfartens organisationer at vise sig høfligt tilbageholdende, så tør det nok siges, at Preben Møller Hansen og andre vil have al mulig grund til simpelt hen at træde vande i de kommende måneder og håbe på, at der er nogle andre, der vil gå til biddet. Og når der så er en 4–5 organisationer, der måske er gået til biddet efter 15 måneder, 28 måneder, eller hvor lang tid det nu tager at føre disse overenskomstforhandlinger, så siger skatteministeren top, og så godkender han, at det nye arbejdsretlige system skal træde i kraft på hans nåde skatteministerens eller hendes nåde skatteministerens bud, for vi kan jo eventuelt have en kvindelig skatteminister til den tid. Der er ingen, der ved, hvem vi har som skatteminister, når engang den dag indtræder.

Og så får vi den situation, at de gode, de, der har opført sig, som skatteministeren vil, får et

nøk oven i hovedet og en lavere lønudbetaling, mens de, der har holdt sig i baggrunden og ikke indgået overenskomst, fortsætter på det høje niveau, hvor de får både i pose og i sæk fra den pågældende dag og resten af perioden frem til den 1. marts 1991. Det bliver jo virkningen.

I mellemtiden er de pågældende kørt ind over forskellige skattesystemer. Først kommer det store slagsmål om fortolkningen af § 10, stk. 1, i loven om skibsregister, om hvorvidt de kollektive overenskomster gælder, som der står i loven, eller man skal følge det, som 163 folketingsmedlemmer har tilkendegivet, nemlig at stik imod, hvad der står i lovtæksten vedrørende L 3, har man pludselig slettet alle overenskomster. Det står der ikke noget om i lovtæksten, men det er altså noget, som man har fundet på fra 163 folketingsmedlemmers side, at man simpelt hen siger: Nu skal det slettes. Det er en feinschmecken at føre som en arbejdsretssag, hvor der selvfølgelig bliver procederet på, at hvis Folketinget vil gøre noget så væsentligt som at afskaffe overenskomster, så må Folketinget skrive det klart og tydeligt i lovtæksten, og så er det ikke nok, at 163 folketingsmedlemmer på skrift siger, at de ønsker, at overenskomsterne skal afskaffes, sådan som forholdet er, når lovtæksten siger noget andet. Det kan blive en ganske interessant arbejdsretssag, og det vil nok komme til at tage de første tre fjerdingår eller mere, før man overhovedet har fundet frem til, om overenskomsterne gælder eller ikke gælder.

Hvis man så får det afgjort, må man dog imervæk lønne de stakkels mennesker. Det er dog vel ikke meningen fra industriministerens og skatteministerens side, at de ikke skal have en øre i løn de første par år, eller hvor lang tid det nu varer.

Og hvis de 163 folketingsmedlemmer virkelig får medhold i, at overenskomsterne ikke gælder, ja, så må man indgå nogle andre aftaler, og hvad er så mere nærliggende, end at man, så længe skatteforholdene er uændrede, indgår de samme aftaler, som man indgik for et år siden, nemlig de aftaler, som ikke bare drejer sig om lønforhold, men også om arbejdsforhold, om sikringsvagter og alverdens andre ting. Det er jo hele overenskomststoffet – alt eller intet – som industriministeren og skatteministeren i deres roulettespil omkring den elendige udformning af § 10, stk. 1, i L 3 sætter på spil. En-